

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **M. K.**, bývajúcej v B., zastúpenej JUDr. M. M., advokátom v B., proti žalovanému **J. O. S.**, bývajúcemu v B., **o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 7 C 45/1992, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3. októbra 2001, sp. zn. 17 Co 1793/2001, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **odmieta**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 3. apríla 2000, č.k. 7 C 45/1992-155 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva s odôvodnením, že medzi podielovými spoluvlastníkmi J. G. a A. G. došlo už v roku 1952 na základe dohody k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva k parc. č. X. – dom a parc. č. X. – dvor, v kat. úz. P.. Od tej doby rozdelené nehnuteľnosti pôvodné spoluvlastníčky aj ich právni nástupcovia takto užívali a správali sa ako ich výluční vlastníci. Žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 1 710,-- Sk (56,76 €) a na účet okresného súdu trovy konania štátu vo výške 86,-- Sk (2,85 €), všetko do troch dní.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 3. októbra 2001 sp. zn. 17 Co 1793/2001 na odvolanie žalobkyne potvrdil rozsudok prvostupňového súdu, účastníkom uložil na účet krajského súdu zaplatiť každému po 81,40 Sk (2,80 €) titulom náhrady trov konania štátu a žalobkyni uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v sume 900,-- Sk (29,87 €) na účet právnej zástupkyne do troch dní. V odôvodnení rozsudku uviedol,

že súd prvého stupňa dospel k správne mu záveru, že v minulosti došlo k dohode o zrušení a vyporiadaní podielového spoluvlastníctva. V konaní bolo preukázané, že dohoda o zrušení podielového spoluvlastníctva bola vykonaná a pôvodné pozemnoknižné spoluvlastníčky sa k vydeleným častiam nehnuteľností správali ako vlastníčky, mohli preto nadobudnúť vlastnícke právo k reálne vydeleným častiam nehnuteľností na základe vydržania podľa zák. č. 141/1950 Zb. Súd prvého stupňa preto žalobu žalobkyne správne zamietol. Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala napadnutý rozsudok zrejme zmeniť tak, že sa jej žalobe vyhovie. Podrobne zopakovala skutočnosti uvádzané v priebehu konania pred súdom prvého stupňa i odvolacím súdom a z obsahu dovolania bolo potrebné uzavrieť, že namieta nesprávne právne posúdenie veci.

Žalovaný sa k obsahu dovolania nevyjadril, uviedol len, že nevie o akom majetku žalobkyňa rozpráva a ani ho to nezaujíma.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa.

Podmienky prípustnosti dovolania bolo preto potrebné skúmať v zmysle § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V prejednávanej veci dovolanie nesmeruje proti takému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie podľa § 238 ods. 1 O.s.p. preto nie je prípustné. Nejde ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci nerozhodoval (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Nejedná sa ani o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie preto podľa § 238 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť dovolacieho súdu skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z väd uvedených v § 242 ods. 1 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou vadou v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, nepodania návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Žalobkyňa v dovolaní nenamietala, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. a existencia procesnej vady takejto povahy nevyšla v dovolacom konaní najavo. Prípustnosť dovolania preto z týchto ustanovení nevyplýva.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobkyne smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné podľa § 238 O.s.p. nie je; keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jej dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 a § 224 ods. 1 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. októbra 2010

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová